

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Sua æquissimo animo tolerat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

*Sua equissimo
animo tolerat.*

me, inquit, homines faciunt, cum tam multi sint illic docti, idoneique viri. Nec tamen quicquam sumpsit quietis, donec rescripsit, remedia quædam proponens, ac deinceps pro ea preces ad Deum promere non cessauit. Tantam in malis alienis cum adhiberet misericordiam, parem adhibebat in suis patientiam. Omni tempore benedicebat Deum: semper Dei laus in ore eius. Totum corpus, sed pedes foedissime intumuerant, Laus Deo, aiebat, quod tam pinguis sum. Cumq; morbus ingrauesceret, semper laus Deo sit, augetur morbus. Quicquid ei adhiberetur ministerij, contentus erat; Deoq; laudes, & gratias persoluebat. Forte per longiorem absentiam fratris, à quo curabatur, lapsus è sella, cum vires ad se se erigendum non sufficerent, diu sic humi iacuit: vbi ille rediit, & subleuatus est, vnũ hoc dixit, Gratias ago Deo, quod me tandiu solum reliquit: sed nihilo minus inter nos, quæ adhuc fuit caritas, posthæc permanebit. Interrogatus quare semper benediceret Deo, non & aliquando suas cum eo miseras quereretur, statim subiunxit, Non mi frater: Ego semper Deum etiam in aduersis laudare consueui. Attenuatũ sic erat corpus, vt nec sedere iam, nec
recum-

recumbere sine dolore posset, nec raro multum cutis, ægre cohærentibus ossibus, detereretur. Igitur in eo cruciatu noctes, ac dies agenti, forte ex-
cidit; Frater, nōne possemus aliquid mollius sub-
sternere? Vixq; finierat, cum continuo tanquam
experrectus reprehendit se se, subiecitque, nihil
præterea, nihil est opus: corpus non tam indul-
genter tractandum est. Medentibus singularem
præstabat obedientiam: quanquam interdum
diceret, silicernio non opus esse medicamentis,
quod migrandum esset ad Patres.

Cibo ita utebatur exiguo, vt eo videretur hu-
mana vita naturaliter tolerari nō posse. Vix enim
Octiduo tantum sumebat, quantum alius qui-
uis vnico prandio: ac sæpe numero pransus per-
modice more suo, ad insequentis diei prandium
nihil prorsus seu cibi, seu potionis gustabat. Haud
minori miraculo erat abstinentia hominis senis
à vino: nam & per paxillum id, quod adhibebat
plurima aqua perdebat magis, quam diluebat.
Nec semel per administri obliuionem euenit, vt
nulla re ad bibendum apposita siccos obduceret
dies: eoq; nec suam prodente sitim, nec alienam
incuriam querente, sero iam aliunde res noscere-

*Cibi mira
parcitas.*